अन्याश्वयाः कृष्णपत्न्योऽभ्यागताःताअपि ॥ ४३ ॥ प्रत्यहंनवंनवंयथाभवतितथासुखंनिवासयामास ॥ ४४ ॥ कथंभूतम् यःप्रेम्णानित्यं फाल्गुनेनसंयुतः अतएवतस्यसहायेनसता येनखांडवेनवन्हितर्पयित्वा तत्रचमयंमोचयित्वामयंप्रयुज्य युधिष्ठिरायदिव्यासभाकृता तंजनार्दनम् अनेनराज्ञःकृष्णोपकारानुस्मरणम् दिव्यत्वात्सभायायथामनोरथंसर्वावकाशसंपादनंचदर्शितम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इतिदशमेटीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ततोद्विसप्ततितमेराज्ञाकार्येनिवेदिते दुर्जयंमागधंबुध्वाभीमेनाघातयद्धरिः ॥ १ ॥ आस्थितः आसनमितिशे

कालिंदींमित्रविंदांचशैब्यांनाग्नजितींसतीम्॥ अन्याश्चाभ्यागतायास्तुवासःस्रग्मंडनादिभिः ॥ ४३ ॥ सुखंनिवासयामासधर्मराजोजनार्दनं॥ ससैन्यंसानुगामात्यंसभार्यंचनवंनवम्॥ ४४॥ तर्पयित्वाखांडवेनवन्हिंफाल्गुनसंयुतः॥ मोचयित्वामयंयेनराज्ञेदिव्यासभाकृता॥ ४५ ॥ उवाचकतिचिन्मासान्राज्ञःप्रियचिकीर्षया॥ विहरन्रथमारुह्यफाल्गुनेनभटैर्वृतः॥ ४६॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेएकसप्ततितमोऽध्यायः॥ ७१॥ श्रीशुकउवाच एकदातुसभामध्यआस्थितोमुनिभिर्वृतः॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैर्भ्रातृभिश्चयुधिष्ठिरः॥ १ ॥ आचार्यैःकुलवृद्धैश्चज्ञातिसंबंधिबांधवैः ॥ शृण्वतामेवचैतेषामाभाष्येदमुवाचह॥ २ ॥ युधिष्ठिरउवाच क्रतुराजेनगोविंदराजसूयेनपावनीः॥ यक्ष्येविभूतीर्भवतस्तत्संपादयनःप्रभो ॥ ३ ॥ त्वत्पादुकेअविरतंपरियेचरंतिध्यायंत्यभद्रनशनेशुचयोगृणंति ॥ विंदंतितेकमलनाभभवापवर्गमाशासतेयदितआशिषईशनान्ये॥ ४॥

षः ॥ १ ॥ शृण्वतामेवेति यत्प्रसन्नःकृष्णःकरोति नतदन्यःकश्चिदपिकर्तुंसमर्थइतिनिश्चित्य सर्वानेवताननादृत्यकृष्णमुवाचेत्यर्थः आभाष्यभोभोकृष्णभक्तवत्सलेत्येवंसंबोध्य ॥ २ ॥ विभूतीः अंशान् ॥ ३ ॥ एषचक्रवर्तिनांमनोरथः कथंत्वयाक्रियतइतिचेदतआह त्वत्पादुकेइतिपरियेचरंतीतियच्छब्दव्यवधानमार्षम् येपरिचरंतिदेहेन ध्यायंतिमनसा अभद्रस्यनशनेनाशके गृणंतिवाचा तेभवस्यापवर्गंमोक्षंविंदंति यदिआशासतेतर्हि आशिषोऽपितएवविंदंति नान्येचक्रवर्तिनोऽपि ॥ ४ ॥